

עפ"א (תל-אביב-יפו) 14086-04-13 - רונן משה קצב נ' יו"ר הועדה לתכנון ובנייה בתל אביב

עפ"א (תל-אביב-יפו) 14086-04-13 - רונן משה קצב נ' יו"ר הועדה לתכנון ובנייה בתל אביב מחוזי
תל-אביב-יפו
עפ"א (תל-אביב-יפו) 14086-04-13
רונן משה קצב
ע"י עו"ד אמיר דנוס ועו"ד נטלי שוורצבלט
נגד
יו"ר הועדה לתכנון ובנייה בתל אביב
ע"י עו"ד אתי לוי
בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[14.07.2013]
כב' השופטת אביגיל כהן

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בימ"ש לעניינים מקומיים בתל אביב יפו (כב' השופטת נועה תבור) מיום 7/4/13 ולפיה נדחתה בקשת המערער לעכב ביצועו של צו הריסה מנהלי, שמספרו 0242-2010 (להלן: "צו ההריסה" או "הצו"), ולהצהיר על פקיעתו של הצו.
2. צו ההריסה הוצא ביום 20/5/10, וזאת ביחס לבנייה ללא היתר שנעשתה בדירתו של המערער ברחוב רוזנבלום הרצל מספר 10 ת"א.
- הצו התייחס להגבהת גובה של מעקה, קורות מתכת ובמה מעץ.
3. ביום 11/7/10 נדחתה בהסכמה בקשתו של המערער לביטול הצו וניתנה ארכה לביצוע הצו עד ליום 28/11/11, ומאז ניתנו החלטות שונות, אשר במסגרתן ניתנו ארכות לביצוע הצו, כאשר הארכה האחרונה ניתנה עד ליום 5/3/13.
4. ביום 21/3/13 דחה ביהמ"ש בקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה ביום 20/3/13. במסגרת ההחלטה צויין, כי ביצוע הצו עוכב לשלושים יום עד ליום 5/3/13.
5. המערער טוען, כי משלא בוצע הצו במשך 30 יום, מיום 5/3/13 ועד 5/4/13 הרי שפקע הצו או לכל היותר לא ניתן לבצעו.

6. המערער הגיש לבימ"ש קמא בקשה למתן צו מניעה מפני ביצוע צו ההריסה המנהלי וכן הצהרה על פקיעת הצו. (כותרת הבקשה היתה "עיוכב ביצוע הצו").
- הבקשה נדחתה ביום 7/4/13 כיוון שנקבע, כי לבימ"ש קמא אין סמכות ליתן צו מניעה וסעד הצהרתי בעניין. עוד צוין, כי לו היה צורך בהארכת מועד לביצוע הצו, היתה צריכה המשיבה להגיש תצהיר ונימוקים לבקשה ולא לבקש זאת בתגובה.
- עוד נקבע בהחלטה: "מכל מקום אני סבורה שמועד 30 הימים לביצוע הצו, נספר מיום ההחלטה האחרונה בתיק כלומר מיום 21/3/13".
- מכאן הערעור שלפני.
7. המערער טען, כי המועד האחרון לביצוע הצו חלף ביום 4/4/13, אז חלפו 30 הימים מיום 5/3/13 - המועד שבו הצו כבר ניתן היה לביצוע, ועל כן לא ניתן לבצע את הצו.
8. בסעיף 238 א' (ט) לחוק התכנון והבנייה התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק") נקבע:
- "בכפוף לאמור בסעיף קטן (ב1)(3) לא יבוצע צו הריסה מינהלי אם חלפו שלושים ימים מיום הגשת התצהיר כאמור בסעיף קטן (א) או מיום מתן ההחלטה של בית המשפט הדוחה את הבקשה לביטול הצו, אם ניתנה החלטה כאמור, הכל לפי המאוחר; ורשאי בית המשפט להאריך את תקופת 30 הימים, אם ראה כי מן הנכון לעשות כן".
- על פי טענתו של המערער, אין לקבוע, כי מועד 30 הימים נמנה מיום מתן ההחלטה אחרונה בתיק, כיוון שאם נקבל טענה זו, די יהיה בעצם הגשת בקשה להארכת מועד לביצוע הצו על מנת לגרום לעיוכב ביצועו של הצו, תהא החלטת בימ"ש אשר תהא ולא לכך התכוון המחוקק.
9. ב"כ המשיבה טענה, כי דין הערעור להידחות ונסמכת על החלטתו של בימ"ש קמא.
10. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה ולפיה דין הערעור להידחות.
- (א) עפ"י סעיף 238 א' (ט') לחוק, לא מבצעים צו הריסה מנהלי אם חלפו 30 יום מיום הגשת התצהיר, עפ"י סעיף 238 א' (א) או מיום מתן ההחלטה של בימ"ש הדוחה את הבקשה לביטול הצו - הכל לפי המאוחר, ובימ"ש רשאי להאריך את תקופת ה- 30 ימים, אם ראה לנכון לעשות כן.
- במקרה דנן, ניתנו ארכות מופלגות לביצוע הצו וזאת לאור בקשות שהוגשו ע"י המערער ומטעמיו הוא (חלק מהארכות ניתנו בהסכמת ב"כ המשיב).

(ב) ביום 3/2/13 הגיש המערער "בקשה דחופה לעיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי...".
הוא ביקש ארכה של חודש לביצוע הצו, כדי שהוא יבצע את הצו בעצמו.
בימ"ש נעתר לבקשה בהסכמה.
ביום 20/3/13 הגיש המערער "בקשה דחופה לעיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי שמספרו 2010-0242" וביקש לעכב הביצוע כיוון שהוא עצמו ביצע את הצו, לטענתו.
בהחלטת בימ"ש מיום 21/3/13 קבעה כב' השופטת, כי אם אכן הצו בוצע ע"י המבקש כפי שהוא טוען, אזי אין כל טעם בעיכוב ביצוע הצו, אך מגוף הבקשה עצמה ניתן ללמוד, כי הוא משיג על הכוונה להרוס חלק מהמעקה שנותר במקום, ואין מקום לדון בהשגה שכזו במסגרת בקשה לעיכוב ביצוע צו.
הבקשה לעיכוב ביצוע הצו נדחתה ביום 21/3/13.
(ג) משנכח המערער לראות, כי בקשתו נדחתה וכי נציגי המשיב מבקשים לבצע את הצו.
הגיש את הבקשה הנוספת, לעיכוב ביצוע ולהצהיר על פקיעתו של הצו.
(ד) אני סבורה, כי צדקה כב' השופטת תבור כאשר קבעה, כי מועד 30 הימים לביצוע הצו נמנה במקרה דנן, ממתן ההחלטה שניתנה ביום 21/3/13 ולא מיום 5/3/13 - כפי שטוען המערער.
כאשר הגיש המערער בקשה לעיכוב ביצוע ביום 20/3/13, עדיין לא חלפו 30 הימים מיום 5/3/13 - כלומר, הצו היה בתוקפו ללא כל מחלוקת וניתן לביצוע.
פרק הזמן של 30 הימים שניתן למשיב לצורך ביצוע הצו, הוא פרק זמן שנועד על מנת לאפשר לעובדי המשיב להתארגן באופן מסודר לביצוע הצו.
מטבע הדברים, פעולת הריסה דורשת התארגנות, ויש לאפשר לעובדי המשיב פרק זמן של 30 יום לצורך "שיבוץ" פעולת ביצוע הצו הספציפי, בלוח הזמנים הכולל ביצוע של צווים נוספים.
ישנם מקרים שיש צורך בסיוע משטירתי, כלי עבודה מיוחדים וכיוצ"ב. ביצוע צו אינו פעולה שניתן תמיד להתארגן לביצועה מהיום למחר.
לאחר שבימ"ש לעניינים מקומיים נתן ביום 3/2/13 ארכה לביצוע הצו ל- 30 יום נוספים, הצו היה ניתן לביצוע ע"י המערער רק עד ליום 5/3/13.
כלומר - למשיב היה פרק זמן של 30 יום מאותו מועד להתארגן לביצוע הצו.
הגשת בקשה נוספת לעיכוב ביצוע שהוגשה ע"י המערער ביום 20/3/13, קטעה את רצף אותם 30 הימים.
הבקשה שהונחה בפני בימ"ש היתה לעיכוב ביצוע ובימ"ש דחה את ההחלטה ביום 21/3/13.
זו בקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה ע"י המערער והוא זה שבחר להגישה במתכונתה וכפי שהוגשה.

המשיב לא מחויב לעכב ביצוע צו טרם ניתנת החלטה שיפוטית בעניין, אך מצופה מהמשיב - מכוח תפקידו ומעמדו, להמתין למתן החלטה בעניין, כאשר מוגשת בקשה לעיכוב ביצוע ולא לבצע את הצו בטרם ידוע לו מה תוצאות הבקשה לעיכוב ביצוע. (אדגיש - כי אין חובה לעשות כן, וישנן נסיבות כמו למשל מקרים שבהם מוגשת הבקשה לעיכוב ביצוע כאשר הטרקטורים והציוד המקצועי כבר במקום והבקשה מוגשת בשיהוי כה בולט, שבהם ניתן לפעול גם בדרך אחרת). הגשת הבקשה לעיכוב ביצוע, "מסירה" את הצו מרשימת הצווים שיש לבצעם, ואין לחייב המשיב לבצע בפועל צו, שבקשה לעיכוב ביצועו תלויה ועומדת, רק כיוון שהחרב של אותם 30 יום מונחת על צווארו ואותם 30 הימים עומדים לפוג. במקרה הספציפי, הוגשה בקשה ביום 20/3/13 וניתנה החלטה ביום 21/3/13, אך בהחלט יתכן מצב שבו יחלפו מספר ימים בין הגשת הבקשה ועד מתן ההחלטה, ולא ניתן ליצור מצב שבו אותם הימים שיחלפו, יובילו לכך שהצו לא יהיה ניתן לביצוע כיוון שחלפו 30 הימים לביצועו, והמשיב המתין לכך שתינתן החלטה שיפוטית בבקשה לעיכוב ביצוע שהגיש המבקש/המערער.

(ה) אני סבורה כי 30 הימים אכן נספרים ממועד מתן ההחלטה אחרונה של ביהמ"ש. כלומר - 21/3/13. כאשר מבקש פונה לבימ"ש בבקשה לעכב ביצוע צו, עליו לדעת, כי כל בקשה שכזו מאריכה את המועד לביצוע הצו ע"י נציגי המשיב, ולא ההיפך.

11. לפיכך, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטת בימ"ש קמא ודין הערעור להידחות.

12. המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ז' אב תשע"ג, 14 יולי 2013, בהעדר הצדדים.